

Et drøyt tiår etter Haraway publiserte sinns- og kognisjonsfilosofene Andy Clark (Storbritannia) og David Chalmers (Australia) artikkelen «The Extended Mind» (Clark and Chalmers, 1998). Her gir de en rekke funksjonalistisk baserte argumenter for Haraways visjon om kyborgen. Sentralt i deres argumentasjon er at komponentene som er ansvarlige for realiseringen av en mental tilstand, også fins i miljøet rundt organismen. Grunnideen er at menneskets sinn utvides utover grensene for kropp og hjerne gjennom teknologi og gjenstander (såkalt extended mind, utvidet sinn). Vi kjenner dette fra hverdagen: Vi bruker penn og papir til å huske ting, for eksempel handlelisten vår. Vi omformer miljøet for å lette komplekse oppgaver. Når vi for eksempel lager en oppskrift, ordner vi ingrediensene pent på arbeidsflaten. En bartender som ønsker å huske rekkefølgen på en ordre, stiller opp glass i forskjellige former for å behandle dem korrekt etterpå (Sterelny, 2011).

Kjernen i tesen om utvidet sinn er imidlertid ikke bare at samspill med omgivelsene hjelper til å løse komplekse kognitive oppgaver, men at ytre prosesser og objekter er en del av sinnet selv. Denne ideens kjerneargument er illustrert av Clark og Chalmers' tankeeksperiment «Ottos notatbok» (Clark og Chalmers, 1998). Otto og Inga befinner seg i New York. Inga har en normal hukommelsesfunksjon og bestemmer seg for å gå til Museum of Modern Art (MoMA). Hun tenker på hvor museet er, og husker at det ligger i 53rd Street, og så begynner hun å gå. I motsetning til Inga, har Otto alzheimers. Han ønsker også å gå til MoMA, men har museets adresse skrevet i en notatbok som han bruker for å støtte hukommelsen. Når Otto vil til museet, åpner han notatboken, leser at museet ligger i 53rd Street og begynner å gå. For Clark og Chalmers illustrerer

tankeeksperimentet med Ottos notatbok ideen om utvidet sinn. Notatboken er ganske enkelt en ekstern, ikke-biologisk del av minneprosessen. Informasjonen om at MoMA er på 53rd Street, er skrevet ned i notatboken og blir en del av sinnet, selv om denne delen av sinnet er plassert utenfor hjernen.

Teorier om utvidet sinn (extended mind) mener at sinnets materielle grunnlag og grenser også ligger utenfor kroppen (og hjernen). Dermed kan objekter som en notatbok eller teknologier også betraktes som en del av sinnet.

Denne ideen er knyttet til den funksjonalistiske antagelsen om multippel realisering. Funksjonalisme handler som nevnt om at en mental tilstand inntar en bestemt funksjonell rolle, ikke hvilke materielle prosesser som forekommer. Det betyr ikke at funksjonalisme benekter rollen til fysiske prosesser – tvert imot vil de aller fleste funksjonalister anta at hver funksjonelle profil iverksettes på en fysisk måte. Poenget er at det er forskjellige, og ikke bare nevrologiske måter å gjøre dette på. Funksjonalismen avviser altså en form for «nevrosjåvinisme», som er akseptert i identitetsteorien, hvor de nevrale prosessene får forrang.